

fællen får udbetalt i anledning af dødsfaldet, skal medregnes ved beregningen af retten til suppleringsarv. Efter den gældende arvelov indgår sådanne beløb som hovedregel ikke i beregningen.

Et væsentligt formål med forslaget til ny arvelov er at styrke den længstlevende ægtefælles arveretlige stilling.

I lyset af dels medtagelsen af pensions- og forsikringsbeløb i beregningen af retten til suppleringsarv, dels den foreslåede nedsættelse af ægtefællens tvangsarvebrøk til 1/4 af den legale arvelod, finder Justitsministeriet efter en fornyet vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at forhøje beløbsgrænsen for ægtefællens ret til tvangsarv fra 500.000 kr. til 600.000 kr. En sådan forhøjelse af beløbsgrænsen vil indebære, at retten til suppleringsarv vil kunne påberåbes i videre omfang, samtidig med at reglen bevarer sin karakter som en social beskyttelsesregel.

Beløbsgrænsen skal reguleres årligt med tilpasningskvotienten efter reglerne i lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 97.

Til nr. 3

Det fremsatte lovforslags § 15 omhandler fordeling af arven efter den længstlevende ægtefælle i de tilfælde, hvor den førstafdøde ægtefælle ikke efterlod sig nogen livsarvinger og den længstlevende ægtefælle derfor var enarving. I disse tilfælde er udgangspunktet, at arven efter den længstlevende skal deles med halvdelen til hver ægtefælles slægtsarvinger.

Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en af de situationer, der er nævnt i § 15, stk. 1, nr. 1-4. I sådanne situationer fordeles arven alene til den længstlevendes slægtsarvinger.

Efter § 15, stk. 1, nr. 2, skal arven efter længstlevende således ikke fordeles med halvdelen til hver ægtefælles slægtsarvinger, men alene til den længstlevendes slægtsarvinger, hvis den længstlevende ægtefælle har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87. Hensigten med denne undtagelse er alene at fastslå, at hovedreglen i lovforslagets § 15 ikke gælder, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død er indgået i en ny familiedannelse og som led heri har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87. Har den længstle-

vende ægtefælle derimod *inden* ægteskabet arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87, er det ikke meningen, at undtagelsesbestemmelsen skal kunne anvendes. Det skyldes, at det nævnte hensyn til betydningen af en efterfølgende familiedannelse ikke gør sig gældende i disse tilfælde.

Med den foreslåede ændring præciseres det derfor, at undtagelsesbestemmelsen i § 15, stk. 1, nr. 2, alene skal finde anvendelse, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever i henhold til et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87.

Til nr. 4

Lovforslaget indeholder i § 16 regler om fordelingen af arven mellem den førstafdødes og den længstlevendes slægter, når en længstlevende ægtefælle, der har benyttet sig af retten til suppleringsarv (reglen i lovforslagets § 11, stk. 2), afgår ved døden.

Ligesom ved deling efter § 15 finder delingsreglerne i § 16 bl.a. ikke anvendelse, hvis længstlevende har arvet en samlever i henhold til et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87, jf. § 16, stk. 1, nr. 2. I sådanne tilfælde fordeles arven således alene til længstlevendes slægtsarvinger.

Hensigten med reglen i § 16, stk. 1, nr. 2, er alene at fastslå, at hovedreglen i § 16 ikke gælder, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død er indgået i en ny familiedannelse og som led heri har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87. Har den længstlevende ægtefælle derimod *inden* ægteskabet arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87, er det ikke meningen, at undtagelsesbestemmelsen skal kunne anvendes. Det skyldes, at det nævnte hensyn til betydningen af en efterfølgende familiedannelse ikke gør sig gældende i disse tilfælde.

Med den foreslåede ændring præciseres det derfor, at undtagelsesbestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2, alene skal finde anvendelse, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87.